

אורות השבת

גלוון מס'
908

בטאון הרבנות והמוסצה הדתית בא-שבע
וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשות מוסדות "קול יהודה"

מנהל מערכת
רב אברהם טריקי

פרשת השבוע
ויקרא

עורך
רב עוזיאל אדרי

דבר רב העיר שליט"א

צאן קדושים

ויקרא אל משה... (ויקרא א, א)

אמר رب אסי, מפני מה מתחילין לתינוקות בתורת כהנים ואין מתחילין בבראשית, אמר הקב"ה: תואיל והtinyוקותטהורים והקרבנות הטהורים, יבוואו טהורין ויתעסקו בטהורים. (ויקרא ז, ג)

מנהג ישראל קדוש שהיה תינוקות של בית רבנן מתחילה את לימודם בחומש ויקרא, והמקור לוזה הוא בדברי המדרש הנזכר יבאו טהורים ויתעסקו בטהורים. ותוספת חיזוק למנהג זה, מצינו בדברי הכל בו (סימן עד), וזה לשונו: 'נהגו כשאדם מכניס בנו לתלמוד תורה, שכוכביו לו האותיות על קלף או עלلوح, ומורחיצין אותו, ומלבישין אותו בגדים נקיים, ולשין לו חולות בבדש וחולב, ומביאין לו פירות ומיני מגדים, ומורסרים אותו לתלמיד חכם, להוליכו לבית הספר, ומוכסה אותו תחת כנפיו ומוליך אותו לבית הספר, ומאכילין אותו מן החלות בבדש וחולב, וכן הפירות ומיני הדבש מעל גבי האותיות ואחר כך מחזירין אותו לדבש ואומרין לו שילוחך

וגדולה מזו מבואר במדרש תנומא (פרשת צו אות יד): 'אמר הקב"ה, יבאו טהורים ויתעסקו במעשה טהורים, לפיכך מעלה אני עליהם כאילו הם עומדים ונוקרים לפני הקרבנות. להודיעך, שאף על פי שרחרב בית המקדש ואין קרבן נהג, אילו התינוקות שקורין בסדר הקרבנות לא היה העולם עומד', עכ"ל. וגם' ערכוה היא בש"ס (שבת קיט, ב): 'אמיר ריש ליקיש משום רביה יהודה נשיאה, אין העולם מתקיים אלא בשbill תינוקות של בית רבנן. אמר ליה רב פפא לאבוי, דידי ודידך מי (תורה שאנו לומדים מודע אינה חשובה בתורתן של תש"ר). אמר ליה, איינו דומה הבעל שיש בו חטא להבל שאין בו חטא' (עיין מהרש"א שם). ובזה נבין עמוק דברי ריש ליקיש במיה שהוסרף (שם): 'אין מבטلين תינוקות של בית רבנן אפילו לבניין בית המקדש'. שכן לפי המבואר במדרש תנומא 'מעלה אני עליהם כאילו הם עומדים ונוקרים קרבנות', יובן מדוע אין צורך לבטל תשבי'ר בשbill רבנן אפילו לבניין בית המקדש. זאת ועוד, שאפשר שהקרבנות שמקרבים תשבי'ר גדול טפי מקרבנות שמקרבים בבית המקדש. שהרי העולם מפסיק להתקיים גם לאחר חורבן בהמ"ק, אך בלבד הפל פיהם של תשבי'ר אין העולם יכול להתקיים, מבואר במדרש שם וכן בדברי ריש ליקיש עצמו, והכו.

ובזה נבין בזה, מודיע שיבחו כל כך את מעשי חייא עד שאמרו עליו בגמי' (בבא מציעא פה, ב) 'גדולים מעשה חייא', ולא עוד אלא שהחסיכו עמו שבזכות מעשייו לא תשכח תורה בישראל, וזה תוכן ייכשלו בהם הכהנים. כשהchipash את מערת רב חייא, לא קברי הצדיקים, כדי שלא יכשלו בהם הכהנים. שchipash את מערת רב חייא, לא מצא מקומו. חלה שעיטה ואמר, רובנו של עולם וכי לא פלפלתי תורה כמותו. יצתה בת קול ואמרה לו, תורה כמותו פלפלת אך תורה כמותו לא הרבצת אחרים, עי'יש.

ופשוט שאין הכוונה שריש ליקיש לא למיד תורה לתלמידים, אלא הכוונה שלא הרבץ תורה לתלמידים בדרך שעשה רב חייא, מבואר בהמשך דברי הגמ' שם: 'רבי חנינה ורבי חייא כסחו מונחחים בתורה, אמר לו רבי חנינה לרבי חייא מודיע אתה מותנצח אני וחרוי אם ח"ו תשכח תורה מישראל יש בכווי להחזירה בכו פלפל. אמר לו רב חייא, ומודיע אתה מותנצח אני יכול בכוח מעשי להרים שלא תשכח תורה מישראל. שכן אני בעצמי זרע זרעוני פשtan, ואח'יכ' הני טווה את הפשtan ועשה ממנו רשת, וצד בה צבאים, מאכיל את ברעם ליתומים ומתקן מעורותיהם קלפים וכותב בהם חמישה חמושי תורה, והולך להפיקם וללמודם תשבי'ר במקומות שאין בהם מלמדים תינוקות... ועליו אמר רב, כמה גודלים מעשי חייא, עכ"ד. ועי'יש במהרש"א שפירוש מה בין רבי חנינה לרבי חייא, שרבו חנינה יכול בכווי פלפלו להחזיר את התורה אם ח"ו תשכח מישראל, אך רבי חייא יש בכו מעשי בפועל' לגורם לכך שלא תשכח תורה מישראל, יען כי גם הספרים שלימוד בהם היו קודשים שנעשו אך ורק לשם שמיים מבלי שנטערכם בהם שיתוף זר – החל מזרעת הפשtan ותיקון הרשות ואכילת בשן הצד, ועד לתיקון המשך דבר רב העיר במדור "אורות ההשראות"

דבר העורך

חביב משה רבינו יותר מהכל

ויקרא אל משה' כתוב תנא דבי אליהו קוראו הקב"ה למשבח בלשון של חיבלה לשון שמלאי השרת משתמשין בו שנאמר ויקרא זה אל זה ואמר', לפי שחביב משה רבינו אצל הקב"ה יותר ממה שהוא של מלך שהיה לו בנימ ועובדים רבים בארמניה, והוא ששב עבד אחד חכם שהיה מדריך ומילמד את בניו של המלך דרכם נאים ומשמעותם טובים. הניח המלך את כולם והיה אהוב את העבד יותר מhalb, באומרו אל מלך הארץ עבד זה מה היה על בניי, לפיכך חביב משה רבינו אצל הקב"ה מכל בא עולם, משום שחביבים דברי תורה על הקב"ה יותר מכל בא עולם ומכל מעשי ידיו שברא, ומה ש לימודם ליישרל את התורה שהיא מכרעה אותן לכף זכות ומבייאתם לימות המשיח ולהחיי העולם הבא.

מכה גמר עולם האחים

רב עוזיאל אדרי

רב המרכז הרפואי "סורוקה"

וק"ק שבט ישראלי שכונת יא' בא-אר שבע

לוח זמנים שבועי

שיטו לב!	ימים שישי הזומנים	לפי שיעיו קין קין
עלות חנוכה		
זמן טלית ותפלין		
זרוחה - הנין החמתה		
סוכ"ז ליל דעת מ"א		
סדר קש להתਆר והגרא		
סוכ"ז ברכות ק"ש		
חצות ים ויליה		
נמלה נחלות		
פלא המנוחה		
שקייע		
צאת הכוכבים		

ברכת הלבנה

החל מזוצאי שבת "פרשת ויקרא" משעה 03:19. סוף זמנה מזוצאי שבת הגדול "ליל הסדר" כל הלילה.

זמני הדלקת הנרות

פרשת השבוע: ויקרא

עמ' ז'

כניתה שבת:

17:34

יציאת שבת:

18:25

רבנן:

19:09

אורות הנסיבות

הספרים והפצתם בידי תשביר, עיין שם בכל דבריו. הנה עין רואה ואוזן שומעת מכאן, שرك תורה הנלמדת בקדושה ובטהרה, מובטה לה 'בפועל' (לשון המהרש"א) שלא תשכח מישראל. וזה שאמרו י'בו'ו טהורים ויתעסקו בתהורים!

ובשבר זאת אמרת לברא בע"ד מעשה דרבינו יהושע בן גמלא אשר גם בו העיד הש"ס (בבא בתרא כא, א) שבוצותו לא תשכח תורה מישראל, וכחם דברי הגמ"ש: 'אמר רב, ברם זכור לטוב אותו איש ויהושע בן גמלא שמו, שאלמלא הוא נשכח תורה מישראל. שבתחילה מי שיש לו אב מלמדו תורה וממי שאין לו אב לא היה לומד תורה, עד שבא רב ביושע בן גמלא ותיקון שהיה מוшибין מלמדיו תינוקות בכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר עיי'ו. ויש לנתחה תורה מישראל, וכי לפניו תקנתו לא היו מלמדיו תינוקות בישראל. זאת ועוד, מזוע לא קם לפניו רב או מנהיג להתקין תקנה זו, כאשר מנגד מרחתה לשכנה נוראה שתשכח תורה מישראל! ברם לאור האמור יש לומר, שרבי יהושע בן גמלא התקין וחישר בכל עיר ועיר מלמדיו תינוקות שהיוו מצד מעשיהם להיות מלמדיו תינוקות, בבריחתו אמן דומה הרוב למלאך הי' צבאות יבוקשו תורה מפיו. וזה כוונת הש"ס, מתחילה מי שהיה לו אב מלמדו תורה, ומצא שהיתה עתידה תורה להישך מישראל ח'וי, עד שקס רב ביושע והקשר מלמדיו תינוקות מיוחדים בכל עיר אשר יהיו ראיומים למדוד תורה, ונמצא שארת תורה מישראל ח'וי, ובזאת לא נשכח תורה מישראל. וזה החידוש רב יהושע בן גמלא.

בעם הגיעו אב עם בנו, בן 13 שנה, וביקש להיכנס לרגע אחד אל מרכז ראש הישיבה הגר"ם ש'צוקיל' כדי לקבל ברכה. תורה אריך של אנשים חשובים וביניהם ראש ישיבות ופרנסי ציבור הומתו להיכנס אל ראש הישיבה, כדי להתייעץ עמו בדברים העומדים על הפרק. להה נכנס בראש הישיבה וירגע התארך עד כדי יותר משעה! כשיצא האב עם בנו וצלהתו על פניו, העירו לו המוטאים הרבנים - הלו יקרא רגע אחד! השיב להם בהתרגשות, לא בקשתי מראש הישיבה אלא ברכה לבני אשר איבד טעם בלימוד ואינו רוצה ללמוד. אך מרכן שאל את הבן מהו אתה לומד, מסכת ביצה השיב הבן. ובכן הבה לי גמ' ביצה ונלמד יחד חברותא, וכך במשך שעה ארוכה יש מרכן ולמד עם הבן בחביבות ואהבה אין סופית אשר עוררה את חשקו לחזור לישיבה...

ואחר כל הדברים האלה, שב לא יפלא מודיע לנו נוהגים להתחיל בלימוד תשביר' דוקא בספר ויקריא ולא בספר בראשיות שהוא החומש הראשון וגם כל יותר להבנה. שכן עיניך הרוות שישראל הלב', הוא תנאי יסודי לדבוקות בתורה וקיומה הנצחי. ועל כן, ראוי שיבאו טהורים ויתעסקו תחילת בקרונותיהם טהורים!

הרב יהודה דרעי
הרבי הראשי וראב"ד באר-שבע

בדיקות חמץ (לאור הנור)

יום חמישי בלילה,
אור ל"ג בניסן (25.3.21)
מיד עם צאת הכוכבים בשעה 18:13

סוף זמן אכילת חמץ

יום שבת י"ד ניסן תשפ"א (27.3.21) בשעה 10:14

שריפת חמץ

יום שישי י"ג ניסן תשפ"א (26.3.21) עד שעה 11:30

סוף זמן ביעור חמץ

ע"ז ריקת חמץ לאשפה מחוץ לבית או לביבוב
וביטול חמץ באמירת "כל חמירא" וכו'.

יום שבת י"ד ניסן (27.3.21) עד שעה 11:30

הוראות להגעלת כלים

כבוד שנה תקינס מבעוד הגעלת רבנן מלבב רוחב בלא תלול בשכונות העיר, מוציא שבטה גדול עד שלישי, י' ג' ניסן (4.4.20- 7.4.20) לפי ההורוט דההן:

המקום	ימים	שעות
שלגונה ד' צפון לוד המקווה, רוח' שמעון בן שטח	יום ראשון (21.3.21)	17:00-13:00
שלגונה מרכז לוד המקווה, רוח' המודע	יום שני (22.3.21)	17:00-13:00
שלגונה ג' לוד המקווה, רוח' עלייש	יום שני (22.3.21)	17:00-13:00
לוד מקווה שאל המלך מרוכ' העדה האתנופית "שבו בני"	יום שלישי (23.3.21)	17:00-13:00
מול' המוקהה, רוח' דוד ואליהו 4 שכונות נחל עשן	יום רביעי (24.3.21)	17:00-13:00
שלגונה ז' צ'כו' לאברהם" לוד בית המנש' צ'כו' לאברהם"	יום חמישי (25.3.21)	24:00-18:00
שלגונה זאה לוד תלמוד תורה חב"ד, רוח' גורסמן	יום חמישי (25.3.21)	02:00-20:00

נא להופיע
במועד ובשעות
הנקודות

הוראות לבורי הכלים

* אין להשתמש בכל 24 שעות קודם הגעלת.

* יש לנקות השטן מהליכו כל כלול.

* כלים שלא ניתן ניקותם כראוי, יעכו ליבון קל באש לפני שיקול דעת המכים.

* יש כלים שאין אפשרות להנקותם, ואין טעם לה丢ח על המכים.

* כל רוח וחשינה, אין למם הכוונה.

* כל גזירות מלס בגו שרוואן, לא יוכשו, שכן לבני עדות המורה די להם בשטיפה והודחה בבית, ולאשכנזים אין מועל בהם הגעלת.

תעניית בכורות

יום חמישי י' ב' בניסן תשפ"א (25.3.21)

נווהים להשתתף

בסעודה סיום חסכת

וכל המשתתף בסעודה רשאי לאכול מהסעודה ובכך הוא פטור מהצום

גם השנה, לשכת רב העיר תעמיד לרשות בתיה הכנסת תלמידי חכמים שיסיימו מסכת אחר תפילה שחרית ביום זה, אך ורק בתיאום מראש, עם לשכת הרב בטל: 08-6204007

הרבות והמוסצה הדתית באר שבע

הודעה חשובה

אזורים אשר אינם יכולים להגיע למכור את החמצ כגן: מבודדים וכד' יכולים לבצע דרך אתר המועצה הדתית

המעוניין לקבל קישור ישיר

יפנה בהודעת ואצטאפ בלבד

למס' 0544586152

ויקבל את הקישור בהודעה חזורת.

בברכת פסח כשר וחג שמח

יושע (שוקי) דMRI

ממונה המועצה הדתית

אורות ההלכה

תשובות הלכתיות משולחנו של מורהנו המרא דatra
הגאון הגדול רבי יהודא דרשי שליט"א

הלכות ליל הסדר

ש - מהו שיעור הeos - היוצאים בו ידי חובה ארבע כוסות, וכמה יין צריך לשתות ממנו?

ת - שיעור eos צריך להכיל לפחות רביעית יין (כ-86 גרם). וכן לא יפחח משיעור שתiert רבייעית. ואם קשה עליו מעד השתייה בשיעור זהה, ישנה לפחות רוב רביעית (כ-44 גרם) ובבדשיה זה רוב eos.

ש - האם צריך לשות שיעור זה בבאת אחת, או אפשר לשות בシリוגין?

ת - יש לשותות שיעור זה בבאת אחת בלבד לא שישחה יותר מכדי שיעור רביעית, ואם שהה צריך לחזור ולשתות. אולם מי שהיין מזוקן או שיגרום להפרעת המשך קיום הסדר, איןו צריך לחזור ולשתות.

ש - באלומצוות של ליל הסדר צריך הסבה?

ת - כל אכילה ושתיה של מצוה מלבד אכילת מרור, צריכים להיות בהסבירה, והיינו: שני כוויות מצה של "מווץיא מצה", כוית מצה של "כווך", כוית מצה של "אפייקומן", ארבע כוסות של יין. ואם לא הסב או אפילו הסב לצד ימין, צריך לחזור בכלום. אולם אם קשה לעליו לחזור ולأكل עוד מצה, בדייבד יוציא ידי חובה באכילת כוית אחד של מצה בהסבירה.

ש - האם ישמצוות להסביר גם בשאר הסעודות?

ת -מצוות לכתילה להסביר, גם בשאר אכילה ושתיה שבסעודה. ואם לא הסב בהם, פשוט שאינו צריך לחזור על סעודתו.

ש - האם שאר בני הבית חייבים בהסבירה?

ת - מעיקר הדין אשה פטור מהסבירה, אולם כבר פשט המנהג שגם נשים ושאר בני הבית מסבים. כיון שככל הנשים בזמננו הן חשובות, וגם בעל הבית אינו מקפיד על כך. ועל כל פנים אשה שלא הסבה, יצאה ידי חובה.

ש - האם מותר לקיים את ההסביר באוויר או צריך דוקא להישען על משענת?

ת -מצוות ההסביר צריכה להיות דוקא בדרך של משענת, דהיינו שישען לצד שמאל על גבי כרים וכסתות וכדומה, אך המתה אתצוארו לצד שמאל ונשען באוויר לא עשה הכלום, ואני יוציא ידי חובה להסביר.

ש - האם מותר לשנות משקאות קלים, אחר גמר הסדר?

ת - מותר לשנות משקאות שאיןם מscrרים, כגון שתיה קלה או קפה ותה, ובכלל שעשה כן כדי להמשיך בסיפור יציאת מצרים.

ש - מי רשאי לעלה ויובא בברכת המזון בליל פסח, האם צריך לחזור ולברך?

ת - אף שבשארימי הפסח אם שכח לעלה ויובא בברכת המזון, איןו לחזור ולברך. מכל מקום בליל פסח, צריך לחזור ולברך.

ש - האם יוצאים ידי חובה סיפור יציאת מצרים בקריאת הגדה, או צריך להוסיר עליה?

ת - מעיקר הדין יוצאים ידי חובה ברכנה ובשםחה, ובינו המסובים את הכתוב בה. אך כל המרבה בספר ביציאת מצרים הרוי זה משובח, ולכן טוב להוסיר בספרוי ביציאת מצרים במדרשים ובפירושים נאים המשוכים את כל המסובים.

ש - האם מותר להפסיק בדיור או באכילה בשעת קריאת הגדה?

ת - אסור להפסיק בדיור בעת קריאת הגדה, אלא במקומות כרוכים. כמו כן יש להחמיר, שלא לטועם כלום בשעת קריאת הגדה.

ש - מי רשאי לו בנימ או נכדים, האם מצוה לעליו לספר ביציאת מצרים?

ת - אמנם עיקרי מצוות סיפור יציאת מצרים, הוא לספר לבניו או לבניהם הקטנים, מכל מקום אפילו מי שאינו לו בנימ או נכדים, יכולים מצוה זו עם המסובים על שולחנו.

ש - האם נשים חייבות במצוות סיפור יציאת מצרים?

ת - גם נשים חייבות במצוות זו. אך יש אומרים שאין ידי חובה את הכתוב מדרבנן, ועל כן ראוי שלא יוציאו ידי חובה את האנשים - החביבים במצוות זו מהתורה.

ש - האם יש להקפיד באכילת "מצה שמורה" וממצות "עבדות יד", בכל ימי הפסח?

ת - יש שנגנו להחמיר שלא לאכול בכל ימי הפסח אלא רק "מצה שמורה", וכן ראוי לנוהג במקום האפשר. אך מעיקר הדין, אין להחמיר בזה אלא בליל הסדר - בשיעורי המצה אשר יוצאים בהם ידי חובה, ולבני מצות "עבדות יד", אולם מעיקר הדין יש לשmeno על המקילים במצוות מכונה, אך בליל הסדר מצוה מן המובהר לצאת ידי חובה שעירוי המצה - במצוות "עבדות יד".

ש - מהו שיעור "כזית", ומהו כויתים מצה חייבים בליל הסדר?

ת - שיעור כזית נחלקו בו רובינו. יש אומרים שהוא שליש ביצה (כ-19 גרם) ויש אומרים שהוא חצי ביצה (כ-29 גרם). וכיון שאכילת מצה בליל פסח היא מהתורה, צריך לנוהג כדעת המכחים. ולגביה כמהות הכוויות שיש לאכול בליל פסח: צריך לאכול שני כויתים מצה ב"מווץיא מצה", וכוית מצה ב"כווך", וכוית מצה ב"אפייקומן". נמצא סך הכל ארבעה כויתים של מצה, שהם כ-116 גרם.ומי שאין בכוחו לאכול שני כויתים ב"מווץיא מצה", יכול רק כזית אחד, נמצא אוכל סך הכל שלושה כויתים. ואם אין בכוחו לאכול אלא שני כויתים מצה, יקח כזית אחד ב"מווץיא מצה" וכוית שני ב"אפייקומן". וחוליה או ז肯 שאינו יכול לאכול אפיילו כזית אחד, יקח ב"מווץיא מצה" שיעור שליש ביצה (כ-19 גרם) ויברך "המווץיא", אך לא יברך "על אכילת מצה".ומי שאכילת מצה עלולה לגרום לו להחוליא או למשכב, ואין צריך לומר במקומות חשש סכנה, הרי זה פטור למגורי מאכילת מצה, ואני רשאי להחמיר על עצמו.

ש - מי שמצבו הכלכלי דין, מהו שיעור "המצוות שמורות"?

ת -רצו מעד שלא יפחח משיעור ארבעה כויתים של מצה שמורה. - **עבדות יד**, היוצאים בהם ידי חובה "מווץיא מצה" "כווך" "צפון". ואם אין בידו, יקח לפחות שני כויתים - אחד ל"מווץיא מצה" ואחד ל"אפייקומן". ואם גם זה אין בידו, יקח לפחות כזית אחד ל"מווץיא מצה", שכן חייב מהתורה באכילת מצה בליל פסח.

ש - שני כויתים מצה שחייב אדם לאכול ב"מווץיא מצה" - תוו?

ת -אם יש בכוחו לאכול כל כזית תוך ארבע דקות (דהיינו 8 דקות לשני הכוויות), הרי זה יצא ידי חובה כל הדעות. אך מעיקר הדין, יש להתרтир עד שבע וחצי דקות כל כזית (דהיינו 15 דקות לשני הכוויות).

ש - האם נשים חייבות בכל מצות ליל הסדר?

ת - נשים חייבות בכל מצות ליל הסדר, ובכלל זה אכילת מצה ומרור ושתית רבייעית ארבע כוסות וסיפור יציאת מצרים.

ש - האם יוצאים ידי חובה ארבע כוסות בין לבן?

ת - יש להחמיר לצאת ידי חובה ארבע כוסות בין אדום ולא בין לבן. אך אם אין בידו יין אדום, יקח יין לבן.

ש - האם יוצאים ידי חובה ארבע כוסות במיץ ענבים?

ת - ראוי להחמיר לצאת ידי חובה ארבע כוסות ביןין, ולא במיצ ענבים. אולם אם שתיתת היין קשה עליו, יקח מיץ ענבים. ועל כל פנים, יכול להמליל יין עם מיץ ענבים, ובבלג ישאר בו טעם של יין.

